

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. II. Summus Pontifex suprema ac definitiva sententia semper de his
causis judicavit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

luerunt. Non patiemur, inquit Pontifici Justinianus, causas Ecclesie ullas tractari, quantumvis manifestas & indubitatas, nisi ad Sanctitatem vestram referantur, qui es Caput omnium Ecclesiarum. Neque aliam ob causam legem hanc de re tulit is Imperator, nisi ut Ecclesie lex observaretur exactius. Scribit in Historia Socrates quod *Canon Ecclesiasticus jubeat, non oportere absque sententia Episcopi Romani, decreta Ecclesiis sancire.* Scribit Sozomenus, *legem esse.... qua pronuntiat acta illa irrita esse; qua prater sententiam Episcopi Romani constituuntur.* Quod de causis majoribus, ac praesertim ad Fidei depositum, unitatemque Ecclesie servandam spectantibus intelligi oportet. Parisiensis Curia, vulgo Parlamentum dicta, in libello supplici Ludovico XI. oblato, de Pragmaticis Sanctionibus agens, agnovit causas ejusmodi S. Sedis reservatas esse.

Socrat.
Hist. Eccl.
l. 2. c. 8.
Sozom.
l. 3. c. 10.

§. II.

Summus Pontifex suprema ac definitiva sententia semper de his causis judicavit.

Pontificis sententia de causis Religionem spectantibus à nullo unquam reformari potuit, neque ab illa ad aliud Tribunal appellari. Si alia deessent argumenta, sufficere deberent celeberrima S. Augustini verba: *Româ rescripta venerunt; causa finita est: error utinam aliquando finiatur!* Centuit Doctor Hipponensis nihil post hanc restare agendum Ecclesiasticæ auctoritati. Res legitimè decisa tuenda duntaxat erat seculari Principum gladio: quique ad Concilium appellaverant Episcopi

Serm. 2.
de Verbis
Apost. in
fine nov.
edit. q.
131.

copi octodecim, vocantur à S. Augustino Lupi, ubicumque apparuerint, conterendi.

Ceteri Ecclesiæ Latinæ Patres in hoc conveniunt: B. Petrum, qui in propria Sede & vivit & præsidet, præstare querentibus fidei veritatem. Addunt: S. Sedis fidem puram semper fuisse, semperque futuram: Petro ejusque Successoribus dictum, ut in fide confirmet Fratres suos. Quid hæc aliud significant, nisi latæ ab illis in fidei causa sententiæ omnibus adherendum?

Ecclesia Græca, quamdiu erat Schismatis expers, perfectissime nobis consensit. Justinianus de punctis quibusdam fidei dubiis Hormisdam Papam consulens, ita scribebat: *Hoc enim credimus esse Catholicum, quod vestro religioso responso nobis fuerit intimatum.*

Longiores nos hîc esse non patitur propo- sita brevitatis. Præterire tamen non possumus insigne hac de re Cleri Gallicani nixum Traditionis auctoritate testimonium. Clerus 1653 congregatus declarat, quod Ecclesia Catholica perspectum semper habuerit, judicia pro sancienda Regula fidei à Summis Pontificibus lata, super Episcoporum consultatione (sive suam in actis relationis sententiam ponant, sive omittant, prout illis collibuerit) divinâ aequè ac summâ per universam Ecclesiam auctoritate niti: cui Christiani omnes ex officio, ipsius quoque mentis obsequium præstare teneantur.

Potestne post Declarationem tam manifestam Clerus Gallicanus, nisi Acta sua solemnissima revocet, arguatque erroris, non censere Hæreticos Schismaticosque, qui dogmaticam S. Sedis Constitutionem rejiciunt, maxime si ab illorum communionem Pontifex se

L. 4. contra
tradnas
Ep. Pelag.
c. ult.
S. Petrus
Chrysol.
Epist. ad
Eutich.

Epist. ad
Hormis-
dam inter
Hormisdæ
Epist.

Epist. ad
Innoc. X.

separet, declaretque, Schisma istorum pertinaciâ consummatum?

§. III.

Ecclesia semper habuit communionem cum iis cum quibus Pontifex communionem habuit; semper Schismaticos censuit, a quorum se Pontifex communionem subtraxit.

Verba S. Ambrosii sunt ad Imperatores: *Toius orbis Romani caput Romanam Ecclesiam, atque illam Sacrosanctam Apostolorum fidem, ne turbari sineret, obsecranda fuit clementia vestra; inde enim in omnes veneranda communionis jura dimanant.* Hanc veritatem continua argumentorum serie sacra probat Traditionis antiquitas. Pauca è multis profereamus, eaque primò obvia, quia multitudo parit difficultatem optionis.

S. Dionysius Alexandrinus hæreseos accusatus fuit ab illius urbis Catholicis, qui se ab illius communionem segregantes, S. Athanasio teste, *eum apud Dionysium ejusdem nominis Romanum Præsulem accusaverunt. Re comperta Alexandrinus... postulavit à Romano Præsule ut objecta sibi indicarent: quibus acceptis opus edidit sub nomine... Apologia.* S. Dionysius postquam Romæ probaverat fidei suæ integritatem, à populo Alexandrino in communionem Catholicam cum gaudio receptus fuit; qui se ab illo hæreseos suspitione separaverat.

Paulus Samosatenus à Concilio Antiocheno, ex universis Orientis Provinciis coacto, exauthoratus, Sedem suam Domino in ejus locum

Epist. 17.
ad Gratian &
Valent.
novæ edit.
p. 811. t. 2.

Athan. de
sent. Dionysii
nov. edit. t. 1.
p. 252.